

Lišajevi opominju!

Svakodnevno se susrećemo sa pitanjem koliko je vazduh čist, ko i šta utiče na njegovu čistoću?

Ja sam radoznale prirode. Uputila sam se u jednu avanturu sa ciljem da ispitam kako priroda funkcioniše na mjestima gdje ne dopiru zagađenja koja izazivamo mi - LJUDI. Krenula sam u zoru. Išla sam ka Lovćenu. Kada sam stigla tamo, osjetila sam divan miris šume i čula najljepšu pjesmu ptica. Disala sam punim plućima -nisam mogla da se nadišem svježeg vazduha. Ipak, da se vratim glavnom razlogu zbog kojeg sam tu.

Ispitivala sam uticaj zagađenosti vazduha na lišajeve. U šumi, na kori drveća našla sam žbunaste lišajeve i zaključila da je vazduh čist i da nema uticaja zagađenosti vazduha.

žbunast lišaj

listast lišaj

Spustila sam pogled ka dolini. Primijetila sam dim koji se podiže iz domaćinstava i fabrika. Neko je zapalio otpad. Automobili su ostavljali gust oblak dima za sobom. Krenula sam naniže.

Zaustavila sam se na Ivanovim koritima i popila svježe vode. Slikala sam listate lišajeve.

Spuštala sam se sve niže i niže ka Cetinju. Tamo jedva i da ima lišajeva. Nakon dugog vremena nailazim na koraste lišajeve. Vazduh je zagađen! Lišajevi pokušavaju da nas upozore da nestajemo tiho, ali sigurno. Mi ne obraćamo pažnju.

korasti lišajevi

Ljudi, urazumite se! Koristite bicikla, pješajte! Vidjećete, višestruko je korisno. Bolje ćete se osjećati. Njeguajte i čuvajte parkove! Zašto fabrike u blizini gradova i u samom gradu? Gdje su ti visoki dimnjaci i filteri o kojima nas uče u školi? Otkud toliko smeća svuda oko nas?

korasti lišajevi

Život koji imamo, kao i planeta na kojoj živimo, jedinstveni su i nezamjenljivi. Ništa ne dobijamo ponovo, druga šansa ne postoji!

Dozovimo se pameti! Sačuvajmo i ovo malo prirode što je ostalo!